

Dr hab. inż. Marzena Kramarz
Profesor w Politechnice Śląskiej
Politechnika Śląska
Wydział Organizacji i Zarządzania

Katowice, dnia 26.09.2021 r.

Wydział Zarządzania P.Cz.
Sekretariat

Wpl. dn. 1.10.2021

Recenzja rozprawy doktorskiej

pt.: „Zarządzanie bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego w miastach województwa śląskiego

Pani mgr Marty Edyty Kaczyńskiej

Podstawa opracowania recenzji

Podstawą opracowania recenzji rozprawy doktorskiej Pani mgr Marty Edyty Kaczyńskiej jest pismo Przewodniczącej Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości, Politechniki Częstochowskiej, dr hab. inż. Agaty Mesjasz - Lech, prof. PCz, z dnia 15 września 2021r.

1. Ocena doboru problematyki badawczej i tematu rozprawy

Recenzowana rozprawa doktorska dotyczy ważnego teoretycznego i praktycznego problemu z zakresu nauk o zarządzaniu w obszarze zarządzania transportem drogowym. Autorka stawia pytania o związki przyczynowo - skutkowe pomiędzy zrównoważonym transportem a zarządzaniem bezpieczeństwem w transporcie drogowym. Podjęty problem jest złożony i niezwykle istotny w dobie zrównoważonego rozwoju miast i regionów. Zrównoważony rozwój wymaga od społeczeństwa zmiany dotychczasowego myślenia i podejścia do rozwoju gospodarki. Filary zrównoważonego rozwoju (zarządzanie przez wartości, troska o środowisko i zaangażowanie społeczne) to determinanty wzmacniające rolę transportu multimodalnego i ograniczające intensywność transportu drogowego. Stąd też podjęcie badań nad wzmocnieniem bezpieczeństwa w transporcie drogowym przy jednoczesnym ukierunkowaniu na zrównoważony rozwój uważam za niezwykle istotny kierunek pod względem nie tylko teoriopoznawczym, ale także utylitarnym. Większość opracowań bowiem koncentruje się wyłącznie na wyzwaniach związanych z przesunięciem przepływów realizowanych obecnie przez transport drogowy na inne gałęzie transportu. Problem ten podobnie ujmowany jest we współczesnych badaniach zarówno w obszarze transportu osób jak i ładunków. Autorka w swoich analizach przyjęła inny kierunek, skupiając uwagę na koncepcji zarządzania bezpieczeństwem w transporcie drogowym (zarówno osób jak i ładunków). Tym samym ujmuje dwa założenia modelu: bezpieczeństwo oraz zrównoważony rozwój (łączy trzy filary: zarządzanie przez wartości, troska o środowisko i zaangażowanie społeczne). Niezwykle ważne dla realizacji założeń zrównoważonego rozwoju transportu w miastach i regionach są zdolności relacyjne w zakresie współdziałania ze wszystkimi

interesariuszami. Pogłębienia tego obszaru badań zabrakło mi w modelowym ujęciu proponowanym przez autorkę (filar zaangażowania społecznego).

Uważam, że temat pracy jest bardzo dobrze sformułowany, wskazuje na zakres przeprowadzonych badań i dobrze wprowadza w podejmowany problem badawczy.

Z całą pewnością dokonany przez Doktorantkę wybór problemu naukowego spełnia oczekiwania i wymogi stawiane w tym względzie dysertacjom doktorskim. Wybrana problematyka jest interesująca, aktualna i ważna z poznawczego i naukowego punktu widzenia. Przedmiotem rozprawy jest istotny problem naukowo – badawczy umieszczony w naukach o zarządzaniu, którego rozwiązanie może stanowić podstawę do uzyskania stopnia naukowego doktora. Problem ten wpisuje się w aktualne badania nad zrównoważonym rozwojem transportu, miast i regionów i jednocześnie wypełnia lukę związaną z transportem drogowym i bezpieczeństwem w systemie transportu drogowego. Autorka ma dużą świadomość badań prowadzonych w obszarze zrównoważonego transportu. W te badania skutecznie włącza wiedzę w zakresie uwarunkowań prawnych proponując model zarządzania bezpieczeństwem.

Mając na uwadze powyższe spostrzeżenia wybór problematyki, tematu i zakresu badań przedstawionej do oceny dysertacji należy uznać za właściwy zarówno z punktu widzenia teorii jak i praktyki zarządzania, co dobrze świadczy o rozeznaniu Doktorantki w kluczowych wyzwaniach stojących przed naukami o zarządzaniu.

2. Ocena kompozycji rozprawy

Praca obejmuje 281 stron, w tym 28 tabel, 53 tablice i 30 wykresów.

Praca dzieli się na 4 rozdziały, które są poprzedzone wprowadzeniem i podsumowane zakończeniem. Rozdziały pracy obejmują:

Wstęp – 5 stron

Rozdział 1 Zrównoważony rozwój transportu drogowego – stron 55.

Rozdział 2 Zarządzanie bezpieczeństwem w ruchu drogowym – stron 59.

Rozdział 3 Analiza stanu bezpieczeństwa ruchu drogowego miast województwa śląskiego – stron 64.

Rozdział 4 Uwarunkowania modelowe zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego w miastach województwa śląskiego – stron 54.

Zakończenie - stron 4.

Rozdziały 1,2 zawierają pogłębione studium literatury w obszarze transportu drogowego. Rozdział 3 obejmuje diagnozę województwa śląskiego w obszarze transportu drogowego, natomiast rozdział 4 wskazuje założenia do koncepcji zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego. Rozdziały są zbliżone pod względem wkładu merytorycznego oraz liczby stron. Struktura pracy jest prawidłowa, treści rozłożone są równomiernie i są uporządkowane logicznie. Oceniając przyjętą strukturę należy podkreślić, że zakres rozdziałów teoretycznych odpowiada zakresowi tematu pracy i dobrze wyjaśnia aparat pojęciowy związany z głównym problemem rozprawy. Autorka duży wysiłek włożyła w szczegółowe studium literatury zarówno w obszarze zrównoważonego transportu jak i

zarządzania bezpieczeństwem w transporcie. Dobór źródeł literatury należy uznać za prawidłowy. Autorka sięga zarówno po opracowania polskie jak i zagraniczne, chociaż zdecydowanie siniej opiera wywód na publikacjach polskich. I tu rodzi się pytanie: czy specyfika polskich miast determinuje rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa i/lub zrównoważonego transportu? Czy Autorzy zagranicznych publikacji proponują inne modele niż autorzy polskich publikacji? Które z tych modeli i dlaczego sprawdzają się w polskich warunkach a które nie?

Rozdział 3 jest bardzo szczegółową diagnostyką rozwiązań w zakresie transportu drogowego w województwie śląskim. Autorka dużą uwagę poświęca także programom i strategiom w zakresie transportu zarówno w ujęciu regionalnym, krajowym jak i europejskim. Wskazuje także na doświadczenia innych krajów w zakresie modeli zarządzania transportem drogowym w ujęciu bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju.

Rozdział 4 jest rozdziałem koncepcyjnym. Autorka wskazuje jak kształtowane są modele zarządzania transportem w kontekście bezpieczeństwa i czynniki determinujące implementacje tych modeli. Uzasadnia także potrzebę opracowania modelu.

Zaproponowana struktura pracy pozwala na zrozumienie sposobu oceny modeli zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego. Badania literaturowe są obszerne i pogłębione. Samą koncepcję modelu zawarto w jednym rozdziale. W moim odczuciu autorka niewystarczająco uwypukliła swoje autorskie, niewątpliwie cenne dokonania. W rozdziale 3 i 4 pojawiają się powtórzenia z rozdziałów 1 i 2. W tej części pracy nie jest to potrzebne. Praca powinna stanowić spójną całość, a więc to co wynika z wcześniejszych rozdziałów nie musi być podsumowywane i ponownie artykułowane w kolejnych rozdziałach. Podobną uwagę należy przypisać sformułowanym wnioskom. Strona formalna pracy nie budzi zastrzeżeń.

3. Ocena celu pracy i hipotez badawczych

Celem przyjętym przez Doktorantkę było opracowanie modelu procesów zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego w miastach województwa śląskiego. Na cel główny złożyły się cele teoriopoznawcze i poznawcze w tym:

- Usystematyzowanie dotychczasowego dorobku naukowego z zakresu problematyki zarządzania bezpieczeństwem i zrównoważonego transportu drogowego.
- Ocena systemów zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego wykorzystywanych w transporcie drogowym w krajach UE i w Polsce.
- Identyfikacja stanu środowiska w zakresie zrównoważonego transportu w miastach województwa śląskiego.

Autorka postawiła także hipotezę, że skuteczne zarządzanie bezpieczeństwem w procesach zrównoważonego transportu w istotny sposób wpływa na poprawę bezpieczeństwa w ruchu drogowym i stan środowiska.

Sformułowany cel główny i cele szczegółowe wskazują na charakter koncepcyjny opracowania, nie wprowadzając charakteru utylitarnego, ani też oceny zależności między zmiennymi. Praca od początku ukierunkowana jest na syntezę podejść w obszarze zarządzania bezpieczeństwem i zrównoważonego transportu i wypracowanie założeń do

modelu. Cele są logicznie ze sobą powiązane. Hipoteza pracy w moim odczuciu mogła by ograniczyć się wyłącznie do potrzeby badania zależności pomiędzy modelem zarządzania bezpieczeństwem transportu drogowego a aspektami środowiskowymi. W tym kontekście pojawia się zresztą masę pytań pomocniczych. Czy zarządzanie bezpieczeństwem transportu i aspekty zrównoważonego transportu można badać tylko w relacji przyczynowo – skutkowej zaproponowanej przez autorkę? Czy warto także zastanowić się czy realizacja założeń zrównoważonego transportu wpływa pozytywnie na bezpieczeństwo w transporcie drogowym? Czy wystarczające jest ocenianie czynników środowiskowych, by mówić o zrównoważonym transporcie? I wreszcie czy zarządzanie bezpieczeństwem jest niezależne od koncepcji zrównoważonego transportu czy też jest jej częścią (np. w ramach filaru zaangażowania społecznego)? W związku z dużą ilością pytań nasuwających się w tym kontekście można ocenić sformułowany problem badawczy jako istotny z naukowego punktu widzenia i warty prowadzenia badań i analiz.

Dokonując oceny celów pracy i hipotezy należy stwierdzić, że zostały sformułowane w sposób poprawny (choć nie wyczerpujący), ponadto cel pracy jest spójny z postawioną hipotezą oraz sformulowanym problemem badawczym. Cele szczegółowe natomiast bardzo dobrze i wyraźnie wprowadzają w koncepcję, którą zaproponowała autorka w swoich badaniach.

Konkludując, sformułowanie problemu badawczego oceniam bardzo pozytywnie, jako problem interesujący, ważny i nowy z perspektywy poznawczej i naukowej. Pozytywnie oceniam również cel badań, cele szczegółowe i hipotezę badawczą.

4. Struktura i zawartość merytoryczna dysertacji

Przyjęty cel pracy, cele szczegółowe, przedstawiony problem badawczy oraz sformułowane hipotezy upoważniają do doprecyzowania zakresu rozprawy:

- Zakres przedmiotowy stanowi bezpieczeństwo w transporcie drogowym i zrównoważony transport
- Zakres podmiotowy stanowią miasta województwa śląskiego.

Tak zdefiniowany zakres pracy, przyjmując jako punkt odniesienia postawiony cel główny, należy uznać za prawidłowy.

W części teoretycznej (rozdziały 1-2) autorka wykorzystwała literaturę poprawnie dobraną do celu, celów szczegółowych i zakresu pracy. W obszernej literaturze (łącznie 244 pozycji literaturowych oraz 68 aktów prawnych projektów i programów strategicznych) znalazły się pozycje zarówno polskich jak i zagranicznych autorów specjalizujących się w problematyce transportu, logistyki, zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa. Wśród pozycji literaturowych zabrakło mi publikacji M. Kiba – Janiak, która prowadzi badania w stolicach europejskich i szeroko w skali Polski w zakresie ujęcia strategicznego transportu w strategiach miast. To ważne wyniki badań, o które warto uzupełnić w przyszłości rozważania nad zrównoważonym transportem. Czynniki środowiskowe to tylko jeden z filarów zrównoważonego transportu. Rozpatrując wyłącznie czynniki środowiskowe powinno się dążyć do bezwzględnej minimalizacji strumieni w transporcie drogowym. Na to wskazują

zewewnętrzne koszty transportu porównywane między różnymi gałęziami. Ale zrównoważony rozwój to także filar tworzenia wartości i filar społeczny. I tu pojawia się istotny czynnik, jakim są interesariusze transportu drogowego. W kontekście transportu osób i ładunków, transportu multimodalnego coraz silniej podkreśla się te aspekty zarówno w literaturze krajowej (Kiba- Janiak; Krmarz, Dohn, Knop, Przybylska) jak i zagranicznej (Taniguchi, Thompson). W dyskutowanych modelach aspekt interesariuszy jest pominięty i w całości dysertacji autorka poświęca mu niewiele uwagi. Ponieważ zebrany w dysertacji materiał jest niezwykle cenny dla badaczy tej problematyki wnoszę, że badania będą przez autorkę kontynuowane i zachęcam o zgłębienie tych aspektów zrównoważonego transportu.

W rozdziale 1 za szczególnie istotne w kontekście kolejnych rozdziałów uważam zestawienie czynników warunkujących wielkość i strukturę przepływów w transporcie drogowym. Autorka przyjmuje holistyczne podejście do systemu transportu, łącząc rozważania o transporcie osób i ładunków. Rozdział 1 można potraktować z jednej strony jako dobrze skonstruowaną bazę wiedzy o systemach transportu drogowego, ujmującą zarówno interpretację pojęć kluczowych dla dysertacji, zestawienie głównych klasyfikacji jak i ilościowych zestawień najważniejszych parametrów transportowych dla Europy i dla Polski, a z drugiej strony jako uzasadnienie wagi prowadzonych w tym obszarze badań, ze wskazaniem roli transportu, w tym transportu drogowego, w gospodarce oraz wyzwań jakie stoją przed zrównoważonymi systemami transportu. W tym miejscu warto podkreślić, że doktorantka w rozdziale 1 przybliżyła wszystkie trzy filary zrównoważonego rozwoju, wskazując na ich interpretację w systemach transportowych. Kolejna ważna kwestia, w kontekście moich pytań uszczegóławiających hipotezę badawczą, pada na stronach 55-56. Autorka przytacza w tym miejscu założenia Strategii Zrównoważonego Rozwoju Transportu do 2030 r, w których jako kluczowe cele wskazuje się zmniejszenie ilości wypadków drogowych, stworzenie warunków dla wzrostu mobilności osób starszych i niepełnosprawnych, zmniejszenie kongestii na drogach, zmniejszenie szkodliwego oddziaływania transportu na środowisko, rozwój elektromobilności. Tym samym główne kryterium oceny modelu zarządzania bezpieczeństwem transportu drogowego wpisane jest w dokumentach jako cel strategii zrównoważonego rozwoju transportu.

Na to kryterium oceny wskazuje Autorka w rozdziale 2, który jest pogłębionym studium literatury w obszarze systemów zarządzania bezpieczeństwem w ruchu drogowym. Autorka włożyła ogromny wysiłek badawczy w tą część pracy. Zestawione zostały nie tylko interpretacje kluczowych pojęć ale także różne modele zarządzania bezpieczeństwem. Autorka uzasadniła kryterium oceny i wskazała na uregulowania prawne. Za szczególnie cenne uważam scharakteryzowanie programów wpływających na bezpieczeństwo użytkowników ruchu drogowym w kontekście założeń zrównoważonego transportu. Niedosyt w tym opracowaniu budzi brak syntezy i spojrzenia krytycznego autorki na przedstawiane rozwiązania. Ta uwaga dotyczy zarówno rozdziału 1 jak i 2. Autorka przytacza wiele ujęć, klasyfikacji i różne rozwiązania modelowe. Dalszym krokiem powinna być krytyczna analiza tych podejść ze wskazaniem luk, wyzwań i koniecznych kierunków doskonalenia. Brakuje w tym miejscu dyskursu naukowego, który wzbogaciłby prezentowane treści i wskazał silniej na podejście i zdanie samej Autorki.

W nawiązaniu do przyjętej metodyki badań w rozdziałach 3 i 4 należy podkreślić, że autorka zdecydowała się na mniej popularne, a także trudniejsze na etapie wnioskowania,

podejście koncentrujące się na konceptualizacji modelu. W tym miejscu zauważam różnicę pomiędzy sformułowanym w celu opracowaniem modelu procesów zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego w miastach województwa śląskiego a przedstawioną w rozdziale 4 oceną różnych podejść stosowanych w zarządzaniu bezpieczeństwem transportu drogowego i wyzwaniami z którymi muszą się mierzyć implementujący te koncepcje i wskazaniem z jakich komponentów w przyszłości powinien składać się model. W tym ujęciu metodycznym znacznie trudniej jest zweryfikować hipotezę.

Rozdział 3 jest szczegółową diagnozą województwa śląskiego. Szkoda, że w tym rozdziale, mając do dyspozycji tak szerokie i skrupulatnie zgromadzone dane wtórne, autorka nie pokusiła się na analizę statystyczną dla zbadania np. korelacji pomiędzy czynnikami środowiskowymi a wypadkami, ich przyczynami itd. Pozostawiono zestawienia bez pogłębionego wnioskowania w kierunku celów i hipotezy pracy. Niezależnie od tej uwagi uważam, że przeprowadzono bardzo szczegółową, wyróżniającą diagnozę województwa śląskiego zarówno w kontekście parametrów bezpieczeństwa i kryteriów oceny zarządzania bezpieczeństwem w ruchu drogowym jak i aspektów środowiskowych. Dane statystyczne wsparto politykami i programami strategicznymi oraz regulacjami prawnymi.

W rozdziale 4 oczekiwałam, że doktorantka wyprowadzi z poprzednich analiz model procesu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego. Do strony 202 prezentowane są uwarunkowania takiego modelu potem brakuje koncepcji zarządzania zrównoważonym transportem drogowym a pojawia się od razu rozdział dotyczący warunków implementacji modelu. W rozdziale 4.2 przedstawiono wiele koncepcji. Brakuje tutaj syntezy, zestawienia czynników, które decydowały o powodzeniu lub porażce danej koncepcji. Brakuje dyskusji o wpływie uwarunkowań politycznych i regionalnych a także społecznych na powodzenie danej koncepcji. Autorka wskazuje jednakże na inne ważne aspekty takie jak zagrożenie w ruchu drogowym a więc pomiar czynników wpływających na bezpieczeństwo w transporcie. Pierwsze założenia do budowanego modelu autorka prezentuje na stronach 222-223. Szkoda, że przy tak dobrze przygotowanej pracy pod względem teorio-poznawczym i diagnostycznym, tak mało uwagi autorka poświęciła części modelowej, a w tym zwłaszcza własnym osiągnięciom. Dlaczego budowa modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego będzie wymagała trzech pierwszych zaprezentowanych w tabeli 4.3.2 zmiennych skoro Autorka podaje w niej 4 grupy zmiennych? Rozdział 4.4 niepotrzebnie jest przesunięciem ciężaru modelowania ponownie w stronę badań literaturowych i przytaczania treści już podanych wcześniej. Na tym etapie nie ma już potrzeby uzasadnienia wagi i potrzeby budowy modelu. Sam model teoretyczny prezentowany na stronach 230-231 jest bardzo obiecujący. Pozostaje mieć nadzieję, że w przyszłych pracach doktorantki uda się go zweryfikować empirycznie.

Reasumując ocenę części badań literaturowych można stwierdzić, że wszystkie kluczowe dla problemu badawczego pojęcia są bardzo dobrze wyjaśnione i poparte właściwymi źródłami literaturowymi ale w prowadzeniu wywodu naukowego brakuje dyskursu naukowego i prezentowania zdania i punktu widzenia Autorki.

Reasumując ocenę analizy statystycznej i badań koncepcyjnych należy podkreślić trudność przyjętej metodyki i jej odmiennosć od większości prac doktorskich w naukach o zarządzaniu i jakości, jednocześnie wskazując, iż analiza statystyczna może być w przyszłości

pogłębiona badaniami relacji pomiędzy zmiennymi, natomiast część koncepcyjna w niewielkim stopniu podkreśla wkład Autorki w opracowanie modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego.

Wśród najważniejszych osiągnięć doktorantki należy wskazać konceptualizację modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego w województwie śląskim. Konceptualizacja modelu wypracowana została poprzez pogłębione studia literaturowe obejmujące obszar zrównoważonego transportu oraz obszar zarządzania bezpieczeństwem w ruchu drogowym oraz diagnozę bezpieczeństwa w ruchu drogowym w Polsce i szczególnie w województwie śląskim oraz diagnozę czynników środowiskowych w województwie śląskim. Ponadto doktorantka uwypukliła rolę infrastruktury liniowej, w tym nie tylko w kategoriach ilościowych (zwiększenie gęstości dróg) ale przede wszystkim w kategoriach technicznych (poprawa jakości infrastruktury drogowej).

Przyjęta metodyka badań oraz tok postępowania badawczego są poprawne merytorycznie. Cele szczegółowe pracy zostały zrealizowane. Doktorantka w toku prowadzonych badań wskazała także nowe obszary, które mogą być podstawą badań w przyszłym rozwoju naukowym. W szczególności dotyczy to weryfikacji zaproponowanej koncepcji modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego. Wysoko oceniam zwłaszcza samo sformułowanie problemu a także podjęcie trudnej drogi weryfikowania hipotezy, przyjętej przez Doktorantkę. Na wyróżnienie zasługują zwłaszcza części badań literaturowych silnie wsparte aktami prawnymi i projektami w zakresie zrównoważonego transportu i bezpieczeństwa w ruchu drogowym i rozwiązaniami modelowymi w innych krajach europejskich.

Merytorycznie praca jest poprawna a cele szczegółowe pracy zostały zrealizowane. Wyniki w recenzowanej pracy stanowią:

- *Wskazanie:*
 - roli transportu drogowego w zrównoważonym rozwoju systemów transportowych,
 - wyzwań infrastrukturalnych związanych z doskonaleniem systemów transportu drogowego dla poprawy bezpieczeństwa,
 - zagrożeń i ryzyka w transporcie drogowym,
- *usystematyzowanie* dorobku naukowego z zakresu problematyki zrównoważonego transportu i bezpieczeństwa w ruchu drogowym,
- *przyczynek teoretyczny* do dalszych badań w zakresie zależności pomiędzy zrównoważonym rozwojem transportu a zarządzaniem w ruchu drogowym,
- podstawę *do opracowania* zaleceń, na potrzeby implementacji modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego rozwoju transportu drogowego a także rekomendacji dla władz centralnych, samorządów lokalnych dotyczących zasad tworzenia wielopoziomowego systemu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego.

5. Uwagi ogólne i pytania

1. Jaka jest zależność pomiędzy hipotezami pomocniczymi a hipotezą główną? Czy można uznać, że potwierdzenie hipotez pomocniczych („Procesy rozwoju infrastruktury drogowej w kontekście ilościowo – jakościowym powodują wzrost poziomu bezpieczeństwa zrównoważonego transportu w miastach województwa śląskiego” oraz „Decyzje w zakresie zrównoważonego transportu determinowane są bezpieczeństwem użytkowników ruchu drogowego”) oznacza, że pozytywnie zostanie zweryfikowana hipoteza główna („Skuteczne zarządzanie bezpieczeństwem w procesach zrównoważonego transportu istotnie wpływa na poprawę stanu środowiska”)? Czy wystarczy pozytywnie zweryfikować tylko jedną hipotezę pomocniczą? Jaka jest tego interpretacja merytoryczna? Czy można wnioskować, że skuteczne zarządzanie bezpieczeństwem wynika wyłącznie z nakładów na infrastrukturę drogową? Czy takie założenie jest zgodne z koncepcją zrównoważonego rozwoju?
2. Czym Autorka uzasadnia wybór ze wszystkich filarów zrównoważonego transportu akurat czynników środowiskowych?
3. Czy wskazane w hipotezie relacje są jednostronne? Czy wskazana zależność: „skuteczne zarządzanie bezpieczeństwem w procesach zrównoważonego transportu istotnie wpływa na poprawę stanu środowiska” to jedyna relacja, którą można pomiędzy tymi dwoma obszarami badać? Czy konieczność poprawy czynników środowiskowych związanych z transportem drogowym może wpłynąć (pośrednio lub bezpośrednio) na poprawę bezpieczeństwa lub nawet na doskonalenie modeli zarządzania bezpieczeństwem? Czy są to według Autorki dwa odrębne obszary, czy też bezpieczeństwo wpisane jest w koncepcję zrównoważonego transportu?
4. Czy zaproponowany model ma być modelem wyłącznie dla miast województwa śląskiego czy też jest to model uniwersalny, który będzie weryfikowany w miastach województwa śląskiego?
5. Jakie są atrybuty miast województwa śląskiego, które decydują o potrzebie budowy dedykowanego dla nich modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu? Zgodnie z celem szczegółowym pracy jakie mechanizmy bezpieczeństwa Autorka proponuje dla miast województwa śląskiego?
6. W literaturze interpretuje się zrównoważony transport wskazując na konieczność przeniesienia strumieni osób i ładunków na inne niż drogowy gałęzie transportu. W tym rozumieniu jak Autorka interpretuje zrównoważony transport drogowy?

6. Konkluzja

Przytoczone wyżej pytania i wskazane obszary dyskusji są wynikiem rozbudzonej lekturą pracy ciekawości naukowej i nie podważają mojej ogólnie wysoce pozytywnej oceny pracy. Na podstawie sformułowanych ocen metodycznej i merytorycznej rozprawy można stwierdzić, że Pani mgr Marta Kaczyńska jest dobrze zorientowana w problematyce podjętej w rozprawie doktorskiej. Przygotowana rozprawa stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego dotyczącego konceptualizacji modelu zarządzania bezpieczeństwem zrównoważonego transportu drogowego w województwie śląskim. Na rozwiązanie problemu badawczego w recenzowanej pracy składają się udokumentowane badania, odpowiedzi, stwierdzenia i wnioski naukowe.

Praca wnosi wkład teoretyczno – koncepcyjny w zakresie podjętej problematyki w naukach o zarządzaniu i jakości. Sposób ujęcia, opracowania tematu jest nowy pod względem treści, zastosowanych metod badawczych.

Mając na względzie walory pracy stwierdzam, że praca spełnia wymogi prac doktorskich określone w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z dnia 14 marca 2003 r. oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.z 2017 r. poz. 1789 z późniejszymi zmianami).

Radzie Dyscypliny Nauk o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Częstochowskiej przedkładam wniosek o dopuszczenie Pani mgr Marty Kaczyńskiej do publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

28.09.21

Kerman

